

UCHWAŁA Nr 206/2011 KOMISJI NADZORU FINANSOWEGO

z dnia 22 sierpnia 2011 r.

zmieniająca uchwałę Komisji Nadzoru Finansowego w sprawie zakresu i szczegółowych zasad wyznaczania wymogów kapitałowych z tytułu poszczególnych rodzajów ryzyka

Na podstawie art. 128 ust. 6 pkt 1, 3, 4, 5 i 7 oraz art. 141j ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.) uchwała się, co następuje:

§ 1

W uchwale nr 76/2010 Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie zakresu i szczegółowych zasad wyznaczania wymogów kapitałowych z tytułu poszczególnych rodzajów ryzyka (Dz. Urz. KNF Nr 2, poz. 11, z późn. zm.):

1) w § 13 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Do dnia 31 grudnia 2012 r. ważona wartością ekspozycji średnia wartość oszacowanej straty z tytułu niewykonania zobowiązań (LGD), o której mowa w załączniku nr 5 do uchwały, dla wszystkich ekspozycji detalicznych zabezpieczonych na nieruchomościach mieszkalnych i nieobjętych gwarancjami rządów centralnych nie może wynosić mniej niż 10%.“;

2) w załączniku nr 4 w § 77 ust. 1 pkt 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4) kredyty zabezpieczone hipoteką na nieruchomości mieszkalnej, do wysokości mniejszej z następujących wartości (w kwocie ekspozycji głównej):

- a) łącznej wartości obciążeń hipotecznych obejmującej wszystkie wcześniejsze obciążenia hipoteczne,
- b) 80% wartości nieruchomości stanowiących zabezpieczenie lub jednostek priorytetowych wyemitowanych przez francuskie Fonds Comuns de Créances lub instytucje sekurytyzacyjne działające na podstawie przepisów Rzeczypospolitej Polskiej lub państwa członkowskiego zabezpieczające ekspozycje dotyczące nieruchomości mieszkalnych;

W przypadku, gdy takie jednostki priorytetowe zostały wykorzystane jako zabezpieczenie, szczególny nadzór publiczny służący ochronie posiadaczy obligacji zgodnie z art. 52 ust. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) gwarantuje, że:

- i) aktywa bazowe takich jednostek, w każdym czasie, gdy są zaliczane do puli zabezpieczającej, powinny składać się w co najmniej 90% z należności zabezpieczonych hipotecznie, w przypadku których

wartość obciążeń hipotecznych obejmująca wszystkie wcześniejsze obciążenia hipoteczne stanowi mniejszą z następujących wartości:

- ekspozycji z tytułu jednostek priorytetowych,
- łącznej wartości obciążeń hipotecznych,
- 80% wartości nieruchomości obciążonych hipoteką;

Przy czym, ekspozycje z tytułu przeniesienia płatności dłużników lub ekspozycji z tytułu przychodów z postępowania upadłościowego dłużników kredytów z zabezpieczeniem w postaci nieruchomości jednostek priorytetowych lub dłużnych papierów wartościowych nie są uwzględniane przy wyliczaniu 90% limitu,

- ii) jednostki priorytetowe kwalifikują się do stopnia 1 w skali jakości kredytowej zgodnie z przepisami niniejszego załącznika,
- iii) wartość takich jednostek nie przekracza 10% nominalnej kwoty obligacji pozostających do wykupu;

5) kredyty zabezpieczone na nieruchomościach komercyjnych lub udziałami w fińskich przedsiębiorstwach mieszkaniowych, do wysokości mniejszej z następujących wartości (w kwocie ekspozycji głównej):

- a) łącznej wartości obciążeń hipotecznych obejmującej wszystkie wcześniejsze obciążenia hipoteczne,
- b) 60% wartości nieruchomości ustanowionych jako zabezpieczenie lub zabezpieczone przez jednostki priorytetowe wyemitowane przez francuskie Fonds Comuns de Créances lub instytucje sekurytyzacyjne działające na podstawie przepisów Rzeczypospolitej Polskiej lub państwa członkowskiego zabezpieczające ekspozycje dotyczące nieruchomości komercyjnych;

Limit wartości nieruchomości ustanowionych jako zabezpieczenie, o którym mowa w lit. b może wynosić 70%, jeżeli:

- wartość wszystkich aktywów ustanowionych jako zabezpieczenie dla obligacji zabezpieczonych przekracza nominalną wartość należności z tytułu obligacji zabezpieczonych o co najmniej 10%, a roszczenia właścicieli obligacji spełniają wymogi pewności prawnej określone w załączniku nr 17 do uchwały,

- roszczenia właścicieli obligacji mają pierwszeństwo przed wszystkimi innymi roszczeniami do danego zabezpieczenia;

W przypadku, gdy takie jednostki priorytetowe zostały wykorzystane jako zabezpieczenie, szczególny nadzór publiczny służący ochronie posiadaczy obligacji zgodnie z art. 52 ust. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe gwarantuje, że:

- i) aktywa bazowe takich jednostek, w każdym czasie, gdy są zaliczane do puli zabezpieczającej, powinny składać się w co najmniej 90% z należności zabezpieczonych hipotecznie, w przypadku których wartość obciążeń hipotecznych obejmująca wszystkie wcześniejsze obciążenia hipoteczne stanowi mniejszą z następujących wartości:

- ekspozycji z tytułu jednostek priorytetowych,
- łącznej wartości obciążeń hipotecznych,
- 60% wartości nieruchomości obciążonych hipoteką;

Przy czym ekspozycje z tytułu przeniesienia i zarządzania płatnościami dłużników lub postępowania upadłościowego dłużników kredytów z zabezpieczeniem w postaci nieruchomości jednostek priorytetowych lub dłużnych papierów wartościowych nie są uwzględniane przy wyliczaniu 90% limitu;

- ii) jednostki priorytetowe kwalifikują się do 1 stopnia jakości kredytowej,
- iii) wartość jednostek priorytetowych nie przekracza 10% nominalnej kwoty obligacji pozostających do wykupu;”;

3) w załączniku nr 4 w § 77 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do dnia 31 grudnia 2013 r. nie ma zastosowania górny limit 10% w odniesieniu do uprzywilejowanych udziałów, emitowanych zgodnie z ust. 1 pkt 4 i 5 przez francuskie Fonds Communs de Créances lub równorzędną jednostkę sekurytyzacyjną jeżeli spełnione są następujące warunki:

- 1) sekurytyzowane ekspozycje zabezpieczone na nieruchomościach mieszkalnych lub komercyjnych zostały zainicjowane przez członka tej samej skonsolidowanej grupy, której członkiem jest również emitent obligacji zabezpieczonych, lub przez podmiot powiązany z tym samym organem centralnym, z którym powiązany jest również emitent obligacji zabezpieczonych (członkostwo w tej samej grupie lub powiązanie z tym samym organem określa się w momencie wykorzystania uprzywilejowanych udziałów jako zabezpieczenia obligacji zabezpieczonych),

- 2) członek tej samej skonsolidowanej grupy, której członkiem jest również emitent obligacji zabezpieczonych lub podmiot powiązany z tym samym organem centralnym, z którym powiązany jest również emitent obligacji zabezpieczonych, zatrzymuje całość transzy pierwszej straty wspierającej te uprzywilejowane udziały.”;

4) w załączniku nr 5 w § 89 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) obligacjom zabezpieczonym, określonym w § 76–80 załącznika nr 4 do uchwały można przypisać LGD równe 11,25%”;

5) w załączniku nr 12 § 9 otrzymuje brzmienie:

„§ 9. Łączny wymóg kapitałowy z tytułu przekroczenia limitu koncentracji zaangażowań i limitu dużych zaangażowań stanowi większa z kwot określonych jako:

- 1) suma nadwyżek zaangażowań banku wobec poszczególnych podmiotów ponad limity określone w art. 71 ust. 1, 1a i 1b ustawy – Prawo bankowe;
- 2) nadwyżka sumy dużych zaangażowań banku wobec poszczególnych podmiotów ponad limit określony w art. 71 ust. 1, 1a i 1b ustawy – Prawo bankowe.”;

6) w załączniku nr 15 w § 6 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) ocena kredytowa nie może opierać się, w całości ani w części, na wsparciu w postaci nierzeczywistej ochrony kredytowej udzielonej przez sam bank; W takim przypadku bank traktuje daną pozycję w taki sposób, jakby nie posiadała ona ratingu, stosując przepisy załącznika nr 18 dotyczące pozycji bez ratingu.”;

7) w załączniku nr 16 § 13 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 13. 1. Wartość ekspozycji oblicza się oddzielnie dla każdego pakietu kompensowania (netting set), po pomniejszeniu o ewentualne zabezpieczenie według następującego wzoru:

wartość ekspozycji wynosi:

$$\beta^* \text{maks.} \left[CMV - CMC; \sum_j \left| \sum_i RPT_{ij} - \sum_l RPC_{lj} \right| * CCRM_j \right]$$

gdzie:

CMV oznacza bieżącą wartość rynkową portfela transakcji w ramach pakietu kompensowania (netting set) z kontrahentem przed uwzględnieniem zabezpieczenia, co oznacza, że

$$CMV = \sum_i CMV_i$$

CMV_i oznacza bieżącą wartość rynkową transakcji i,

CMC oznacza bieżącą wartość rynkową zabezpieczenia rzeczowego przypisanego pakietowi kompensowania (netting set), przez co

$$CMC = \sum_l CMC_l$$

gdzie CMC_l , oznacza bieżącą wartość rynkową zabezpieczenia l,

i = wskaźnik oznaczający transakcję,

l = wskaźnik oznaczający zabezpieczenie,

j = wskaźnik oznaczający daną kategorię pakietu zabezpieczającego (hedging set).

Pakiety zabezpieczające (hedging sets) odpowiadają czynnikom ryzyka, dla których pozycje ryzyka o przeciwstawnych znakach mogą być kompensowane, dając pozycję ryzyka netto, na której opiera się następnie pomiar ekspozycji,

RPT_{ij} = pozycja ryzyka z tytułu transakcji i w odniesieniu do pakietu zabezpieczającego j (hedging set),

RPC_{lj} = pozycja ryzyka z tytułu zabezpieczenia l w odniesieniu do pakietu zabezpieczającego j (hedging set),

$CCRM_j$ = wielokrotność ryzyka kredytowego kontrahenta (CCR) określona w tabeli 2 w odniesieniu do pakietu zabezpieczającego j (hedging set),

$$\beta = 1,4$$

Zabezpieczenie uzyskane od kontrahenta ma znak dodatni; zabezpieczenie udzielone kontrahentowi ma znak ujemny.”;

8) w załączniku nr 18 § 121 otrzymuje brzmienie:

„§ 121. Bank może nie uwzględniać w obliczeniach kwoty ekspozycji ważonej ryzykiem pozycji sekurytyzacyjnej, której przypisuje się wagę ryzyka 1250%, jeżeli dokonał pomniejszenia funduszy własnych o wartość ekspozycji z tytułu tej pozycji zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 4 uchwały w sprawie funduszy własnych.”.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie w terminie 14 dni od dnia opublikowania w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego.

Przewodniczący
Komisji Nadzoru Finansowego

Stanisław Kluza